

Nový Jeruzalém č. 5/2020

Zpravodaj pro **245.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Novém Veselí - ve středu 13. května 2020 v 18 hodin.

K textu v závorce – dá-li Bůh: Organizátoři se budou snažit, aby vše proběhlo podle vůle Boží (která je neměnná) a platných pokynů a nařízení platných pro konání bohoslužeb v ČR (bývají měněny), které budou platit 13.5. 2020.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Měříně.

V úterý 10. 3. 2020 vydala Česká biskupská konference na základě usnesení vlády ČR instrukce ke konání bohoslužeb, které pro naši diecézi upřesnil otec biskup Vojtěch dne 12.3.a 13.3. Na základě tohoto byly autobusy na pouť NJ v Měříně zrušeny.

Program poutě NJ – modlitba svatého růžence, mše svatá, adorace a svátostné požehnání - v Měříně proběhl v úterý 14.dubna neveřejným způsobem v nejužším kruhu věřících.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva na Nový Jeruzalém, Měřín 14.4.2020

(vytvořil a napsal P. Ing. Mgr. Miloslav Čamek, při pouti NJ přečetl J. Ladislav)

Milí poutníci, drazí přátelé! Naše setkání vzhledem k mimořádným opatření proti koronavirové nákaze, není možné uskutečnit. Ale naše duchovní společenství v modlitbě na dálku ve stanovený čas je možné. Prožíváme Velikonoční oktáv, kdy jsme vtaženi do veliké skutečnosti Ježíšova zmrtvýchvstání. Pozvat Ježíše do našeho středu je neochvějným zážitkem. On nás přichází obdarovat netušenou radostí a pokojem. V Malém princí čteme slova. Každá poušť skrývá studnu... Znat největší pouště světa to samo o sobě je dobré. Vidět poušť na vlastní oči, už to je zážitek a prožít v ní několik dní nebo týdnů, to člověk poznamená na celý život. Měl jsem tu možnost při pouti do Svaté země projíždět Judskou pouští a dále pokračovat pouští až k hoře Sinaj v Egyptě. Když si na to vzpomenu, i po létech se mi vybaví něco opravdu zvláštního až mystického. Všude kolem vysoké skály, hned vedle kameny různých velikostí, drobný písek sem, tam nějaká rostlina s tvrdými listy i stonky. Vše mělo barvu dohněda nebo do tmavé zelené. Nikde nikdo, občas jsme zahlédli putující beduíny. Silnice byla osa, která měla směr a cíl. Ukazovala, že naše cestaněkam vede. Hluboce jsem si tedy uvědomil čtyřicetileté putování Izraele pouští po vysvobození z egyptského otroctví do zaslíbené země. Tehdy putovali tou nehostinnou pouští a byli Hospodinem vychovávaní. Kolikrát reptali proti Hospodinu i Mojžíšovi, že neměli co jíst, co pít. Báli se Egyptanů, když za nimi burácelo přibližující se vojsko. Pak lehce opustili Hospodina a uctívali zlaté tele, když se Mojžíš dlouho nevracel z hory Sinaj. Mají stále živý prožitek Boží moci, síly a konkrétního jednání Hospodina. Uzavření smlouvy na Sinaji nová pravidla v podobě Desatera a zároveň potvrzení Boží věrnosti vyvolenému národu. Hospodin přivedl do zaslíbené země nový starozákonní Boží lid. Lid, který putoval pouští, mnohokrát zakusil, že poušť skrývá studnu. mohl z vlastní zkušenosti pít vodu, která vytryskla ze skály, a také pramen důsledné a zároveň láskyplné výchovy, posily, moci a Boží slávy.

Drazí, také my jsme prožili velmi zvláštní postní dobu. Nebyla taková klasická, na kterou jsme zvyklí po celá desetiletí - bohoslužby, křížové cesty, duchovní obnovy. Najednou jsme byli také my vyvedeni na poušť. Díky mimořádným opatřením vlády a

vyhlášení nouzového stavu proti šíření epidemie „koronaviru“ se zastavil normální běh života. Nejdříve byly zavřeny školy, kostely k bohoslužbám, noční podniky, kulturní instituce, provozovny v nákupních centrech, zavřeny hranice s okolními státy a byla vyhlášena karanténa pro všechny obyvatele republiky, kdy byl zakázán volný pohyb osob. Všechna tato opatření měla zabránit šíření epidemie nového „koronaviru“, který ohrožuje zdraví a život obyvatelstva, zvláště těch nezranitelnějších starých a nemocných lidí. Jistě tato opatření jsou nutná v takových vážných situacích ohrožení daného státu a společenství lidí.

Na druhé straně nás přivedla na poušť, kde můžeme být více sami se sebou a objevovat studnu, která je na této poušti přítomná. Touží být objevena.

Najednou mohou být rodiny spolu, společně se znovu naučit prožívat čas. Být s dětmi, dospívajícími, dospělými - naslouchat si, povídat si, vzpomínat, pomáhat si při oline výuce ze školy. Učit se spolu žít, snášet se, naslouchat si, mít v sobě toleranci i umění ustoupit i mlčet. Velkým momentem je znovuobjevení společné modlitby růžence, i modliteb v kancionálu. Sledování online přenášených bohoslužeb, kdy rozsvítíme svíci, dáme na stůl ubrus a květinu, prožíváme společně. Četba Písma svatého nás staví k prameni, kde přímo tryská Boží láska a milosrdenství. Duchovně můžeme přijímat Pána Ježíše na dálku, když se v duchu postavíme před svatostánek a vzbudíme touhu po setkání s ním a prosíme, aby vešel do našeho srdce. Velikonoce, které právě prožíváme, byly také jiné, nějak hluboce prožité. Byli jsme Pánem jakoby vtrženi k té podstatě. Všechno vnější jakoby nebylo tak důležité, jen holý fakt velikonočního příběhu se nás dotýkal v hlubině srdce. Zakoušeli jsme vydanost, ukřižovanou lásku a sebezmaření Ježíše na kříži. Jeho ztotožnění s hříchem každého s lidí a obětováním Otci, čímž jsme vykoupeni pro nebe. Svatá noc vzkříšení nás přivedla k hlubokému setkání se Vzkříšeným. Zmrtvýchvstání není v žádném případě „výtvořem víry“. Naopak, setkání se zmrtvýchvstalým Kristem se stalo základem víry prvních křesťanů. Proto sv. Pavel píše Korintským křesťanům, kteří měli o zmrtvýchvstání pochybnosti, velmi energicky: „A jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je naše víra“...(1 Kor 15,14). Ježíšovo zmrtvýchvstání je ústředním bodem nejen hlásání víry, ale i vrcholem dějin potvrzujícím nový velikonoční vztah mezi Bohem a námi. Teprve zmrtvýchvstání je rozhodujícím momentem pro pochopení Božího zjevení v Ježíši Kristu, celého jeho života, činnosti a poslání. A zmrtvýchvstalý Kristus na každého z nás čeká na cestách našeho života. Právě s ním se tam můžeme setkat. Papež František v meditaci pro kněze v Římě napsal: „Křesťanská naděje skutečně nekľame a neselhává. Naděje není přesvědčení, že bude lépe, nýbrž že všechno, co se děje, má smysl ve světle Paschy.“ Dále pokračuje: „Avšak abychom měli křesťanskou naději, je třeba žít životem vydatné modlitby. V ní se naučíme rozlišovat mezi očekáváními a nadějemi.“

Drazí, kéž padesát dní radosti z Pánova Zmrtvýchvstání, které se v těchto dnech před námi otevírají, naplníme modlitbou, která nám dá vidět všechno, co prožíváme ve světle Pánovy Paschy. Nemoc, která poznamenává letošní Velikonoce, nám hodně bere, ale zároveň nám dává možnost mnohému se naučit a pochopit, co je v životě nejdůležitější - že je to náš Bůh, jeho láska, milosrdenství a vítězství nad smrtí! Slavme tedy všichni z celého srdce naše požehnané, dobré a krásné velikonoční období plné světla, radosti a hluboké radosti!

P. Miloslav Čamek

Poděkování patří také místnímu faráři otci Josefovi Havelkovi za mši svatou na úmysl NJ. Poděkování patří také farníkům z Měřína - **díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Na pouť NJ v Bohdalově jsme pozvali arcibiskupa Mons. Jan Graubnera. Vzhledem k současným pravidlům konání bohoslužeb na území ČR (platným dne 23. 4. 2020) a po vzájemné domluvě jsme se dohodli takto: Pouť NJ v Bohdalově se odkládá – máme ještě tři volné termíny pro rok 2020 (červenec, srpen a listopad) a tyto jsme otci arcibiskupovi nabídli – aby jeden z nich vybral.

Pouť NJ o svátku Panny Marie fatimské – 13. 5. 2020 bude v Novém Veselí. Hlavním celebrantem bude **Mons. Jindřich Bartoš**. Mimo jiné je jedním ze zakladatelů Nového Jeruzaléma a také jedním z misionářů, kteří budou (dá-li Bůh) konat „odložené“ Lidové misie v Novém Veselí a Bohdalově. Rozhovor s ním je z poutě NJ 11/2006 v Jámách – vybral jsem z něj myšlenky, které jsou stále aktuální: **Kdy a kde jste se narodil?** Pocházím z kraje u Vranovské přehrady z malé vesnice Vysočany ve farnosti Bítov. Můj život se tam začal odvíjet před 65 roky. **Vaše dětství, mládí, povolání ke kněžství?** Vyrůstal jsem ve věřící rodině, jsme tři sourozenci – kluci. Do kostela jsme to měli dost daleko – do farního 5 km, do sousední farnosti 4 km. Jít ve všední den ráno do kostela znamenalo vstávat ve 4,30 na dělnický autobus, večer na kole, na pionýru, pěšky. Lidí zde bývalo vždycky málo, a tak bylo velkou svátečností, když jsme několikrát za rok jeli na pouť. Zážitky z poutních míst mě asi dost ovlivnily, hlavně z Hlubokých Mašůvek. Po prvním svatém přijímání mě náhodně kostelník pozval ministrovat, později jsem se ještě naučil hrát na varhany a pak až do maturity jsem objížděl s p. farářem všechny možné farnosti a kostely v pohraničí a pomáhal při všem, co bylo třeba. Mnoho dobrých kněží, se kterými jsem se v té době setkával, je pro mě nezapomenutelných. Pan farář také na moje zájmy i nápady vždycky měl čas i pochopení, důležitým se také pro mě stal kamarád, který k nám často jezdil na víkendy. O prázdninách jsme ještě s dalšími kamarády podnikali různé cesty. Jaksi samozřejmě naše zájmy přerostly v touhu po kněžství. Hlásit se do semináře v r.1974 bylo plné problémů. Kamaráda nakonec nepřijali, protože byl podezřelý ze styků s řeholemi a po dvou letech neúspěšných pokusů emigroval do ciziny. Těsně před svěcením jsem si ještě odsloužil dva roky vojny v Uh. Hradišti, v Jincích a pak nejdéle v Praze, kde mi Bůh poslal do cesty mnoho dobrých lidí a kde byla příležitost k mnoha zkušenostem. V roce 1981 jsem byl vysvěcen. Nastoupil jsem jako kaplan na Staré Brno, pak do Nového Města na Moravě a pak už samostatně na Znojensko do Přímětice a od roku 1993 ke sv. Mikuláši do Znojma. **Nová evangelizace a Vaše představa o ní?** Zvláště po r. 1989 jsem se s mnoha dalšími kněžími často ptal co vlastně a jak máme nově pro evangelizaci dělat. Všeobecná bezradnost mě dovedla k přesvědčení, že v první řadě se za to musíme modlit, aby nám Duch svatý vnukl nebo spíš, abychom se stali pozorní k tomu, co nám v tomto smyslu už vnuká. Aby to byla společně sdílená starost s věřícími laiky, vznikly první měsíční poutě v Hlubokých Mašůvkách v srpnu 1990 podle inspirace z Maria Roggendorf v Rakousku jako modlitba za oživení víry v kraji, za duchovní povolání, za laické spolupracovníky pro kněze a za mír ve světě – později nazvané **Nový Jeruzalém**. V tomto kraji pak brzy vznikl ve Vranově n. Dyjí FATYM (farní tým) jako pokus o nový způsob pastorační pohraničí v týmové spolupráci kněží a ochotné věřící mládeže. Kvůli velké vzdálenosti z mnoha konců tohoto kraje do Mašůvek se časem vyvinula ještě dvě malá centra pravidelné měsíční modlitby v Popovicích u Znojma a ve Vranově nad Dyjí. Při sté měsíční pouti, když jsme se trochu ohlíželi zpět, oslovila mě věta: Modlitby samy nemění svět, ale mění lidi, kteří se modlí a ti pak mění svět...

Jak se naplňuje Vaše původní myšlenka? Chtěl jsem, aby se z Hlubokých Mašůvek stal duchovní střed kraje. Měsíční poutě k Matce víry v Hlubokých Mašůvkách se staly

pravidelnou součástí duchovního života Znojemska, je zde pravidelná a využívaná příležitost ke svátostem, příležitost k oslovení aktivních věřících celého kraje, příležitost k setkání těch, kteří už se stali skrze pravidelnou účast známými. V červenci 2015 byla už 300. měsíční pouť a zároveň 25 let nepřetržitého putování, což je také známka vytrvalosti, která – věřím - sama o sobě má před Bohem velkou cenu. Kněží FATYMU s velkým misijním nadšením, poctivostí a pracovitostí mimo jiné aktivity konají také lidové misie po farnostech.

Jak samotné poutní místo Hluboké Mašůvky na tyto poutě reagují? Tato farnost je podobná mnoha farnostem v tomto kraji, má asi 700 obyvatel a z toho chodí pravidelně na nedělní bohoslužby asi 60 lidí. Jsou ale mezi nimi i ti, kteří díky poutím zase oživilí svůj vztah k Bohu i svátostný život a obětavě zabezpečují všechno, co je pro poutníky potřeba.

Co mě trápí a také trochu děsí? Trápí mě, když vidím, jak mnozí z těch, kteří ve víře nově začali, se časem zase vytrácejí a ptám se, kde je vina, jestli není na nás, že se nesetkali s tak živým společenstvím, které by je víc vtáhlo do sebe.

A co působí radost? Radost hlavně z toho, že si Bůh stále nachází nové lidi a sám je k nám posílá, často z takového prostředí, kde by se to nejméně čekalo.

A ještě přání? Vídeňský p. kardinál Schönborn velmi často mluví o potřebě otevřených kostelů. Říká, že díky otevřenému kostelu k soukromé návštěvě našel i své duchovní povolání. Jeden evangelický farář mi řekl: „Vy máte velkou výhodu, že máte kostely a ty vám samy přitahují lidi“ Lid běžně vnímá kostely jako tajemný posvátný prostor, kam mnozí chodí hledat Boha, i jako výkladní skříň církve. Přál bych si tedy, aby se tato hodnota, kterou vlastníme, skutečně doceňovala a neváhalo se pro ni i něco obětovat. „Amen. Přijď Pane Ježíši“, přijď do našich srdcí, našich rodin, našeho kraje a národa, přijď do našich problémů a křížů, přijď a jednou si nás vezmi k sobě.

Pozvánky.

Pouť rodin s dětmi byla plánovaná na květen. Vzhledem k tomu, co dnes platí, je odložena. Plánujeme ji uskutečnit až to bude možné. Naším letošním cílem bude poutní místo P. Marie – Dub nad Moravou a zámek Tovačov. Termín jejího konání bude oznámen.

Plán poutí na rok 2020:

17. – 19. 7. – Západní Čechy IV. – plánujeme navštívit Plzeň, Domažlicko a Chodsko.. Zatím je přihlášeno 18 poutníků

16.–22. 8. - XX. pěší pouť na Velehrad; 12. 9. – XVII. pěší smírná pouť P. MUDr. L. Kubíčka 17.11. – pouť do Staré Boleslavi

Plán poutí NJ na rok 2020 a rok 2021:

2020	14. červenec	13. srpen Bohdalov – acb. J. Graubner	15. září Pavlov
	13. říjen	Velká Bíteš	12. listopad
			15. prosinec Olešnice

2021 11.(16.) únor – Lysice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - - - - -

Srdečné pozvání na 246. pouť NJ – v úterý 16. června 2020 v 18 hodin do Žďáru nad Sázavou – farnost a kostel sv. Prokopa.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 5. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970
Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.